

- **Investiguem l'autor.**

A.1– Notes Biogràfiques mínimes.

En Jaume Cella i Ollé va néixer al barri barcelonès de Sarrià, el 14 d'agost de 1949. Li agradava molt llegir llibres i anar al cinema. Anava al cine Bretón, dues o tres tardes a la setmana. Així va néixer la seva afició pel cinema i la literatura, especialment pels melodrames i les pel·lícules de suspens. És va aficionar a llegir novel·les i tot tipus de tebeos. Un dels jocs que més li agradava era la recreació de les pel·lícules que el grup havia vist i la seva representació amb variacions sobre l'argument inicial.

Va treballar en una casa d'assegurances, als divuit anys. Va decidir iniciar-se en el món de l'ensenyament. Va treballar cinc anys al Camp de la Bota, a les escoles Castell de les Quatre torres i Manuel de Falla, mentres iniciava els seus estudis de batxillerat. Uns anys més tard, va començar a estudiar magisteri. Va formar part de la segona promoció de mestres de l'Escola de Formació del Professorat de la Universitat Autònoma de Barcelona, i va tenir de professors gent com Lluís López del Castillo, Àngels Prat, Artur Noguerol, Carme López, Aurora Leal, Miquel Desclot i Dolors Oller, entre d'altres, que van marcar la seva formació. D'aquella època, l'autor recorda l'inici de la seva relació amb Miquel Desclot, el qual li va donar classes de literatura quan estudiava magisteri i li va ajudar a descobrir poetes que l'han acompanyat sempre: Vinyoli, Vicent Andrés, Manent, Martí i Pol, Salvat, Carner, Foix, Riba.

La següent destinació va ser l'escola Babar de Badalona, una petita escola privada. Acabada la carrera de Magisteri, va demanar de tornar a la Mina. Després va treballar a l'escola Torrent d'en Melis, al barri del Guinardó de Barcelona. Posteriorment, va deixar la docència directa durant un temps per entrar a formar part de l'equip de Rosa Sensat. El més remarcable d'aquest període per a ell va ser el fet de viure intensament l'inici de la constitució de la Federació de Moviments de Renovació Pedagògica.

Els primers anys de mestre, l'autor rememora la ingenuïtat eufòrica de l'ofici acabat d'estrenar i l'idealisme d'aquella època, per ell Mounier era una de les seves lectures predilectes.

La seva família va ser l'estímul per a iniciar-se com a escriptor. Al llarg de la seva producció novel·lística, sovint trobem les dedicatòries a la seva dona (la Nuneta) i als seus fills (la Joana, l'Oriol i la Núria). Quan aquests eren petits, va escriure contes dedicats a ells. El 1988 va publicar el seu primer conta per nadal, Els nassos del rei. Després va escriure *Una troballa sorprenent* i, a partir d'aquí, les novel·les van anar sorgint regularment.

Actualment treballa a l'escola pública de Bellaterra, l'Escoleta, des del setembre de 1991, on és el director del centre.

Participa activament en la Junta Rectora de l'Associació de Mestres Rosa Sensat i en la Federació de Moviments de Renovació Pedagògica de Catalunya. Col·labora en diferents revistes i diaris sobre temes educatius. També forma part del consell de lectura de *Cavall Fort*.

El record de la seva infantesa ha influït en la seva manera de concebre la vida i el model educatiu que defensa.

Al llarg de la seva trajectòria professional, la seva obra ha estat premiada en diverses ocasions: el Ciutat d'Olot (1991) per *Un cas com un piano*; el de Rosa Sensat de Pedagogia (1992) per *Amb veu de mestre*, conjuntament amb Juli Palou; el premi Marià Vayreda (1995) per *Xerraires impenitents*; el premi de novel·la El Vaixell de Vapor (1997) per *Hola, Pep!* i el Folch i Torres (1997) per *Quin parell!*.

Altres obres seves, *La visita de la Dama* ho va ser del Gran Angular (1994); *Una troballa sorprenent*, del Folch i Torres (1987), i *Com una joguina trencada*, del premi Columna jove (1993).

En Jaume Celsa, tant per la seva feina diària com per la seva producció escrita, és un bon exemple del que ell mateix predica.

A.2- Gèneres literaris que conrea, obres.

En Jaume Celsa és autor de més d'una trentena de llibres adreçats al públic juvenil, i d'un bon nombre de llibres i publicacions diverses al voltant de l'educació. Ha escrit poesia i narrativa. Entre les seves obres cal **destacar els contes**: *Els nassos del rei*, *Hi ha coses que són de mal perdre*, *L'estrella que volia tenir cua*, *El gegant Panxut*, *On l'amor s'hi posa*, *Un trèvol de set fulles*, *El cel té un problema*.

Altres obres (Novel·la): *Una troballa soprenent*, *Els vents de la fortuna*. *Una història cap-i-cua*, *El gat amb barret de copa*, *Uns dies amb Sir William*, *Hola, Pep!*, *El lladre d'ombres*, *Les sargantanes negres*, *Una mort massa salada*, *Un amor ben arrelat*, *El doble secret de l'àvia*, *Els braços de l'heura*, *La visita de la dama*, *Assassinat fora de temporada*, *Xerraires impenitents*, *La mirada de la lluna*, *La crida del mar*, *No mireu sota el llit*, *Quin parell!*, *Junts veurem el Miljacka*, *Pipirigaña 7-8*. Guia del professor

Pipirigaña 7-8. Llibre de treball, *Calidoscopio*. Antologia de literatura. 7º, 8º de EGB. 5a ed., *Calidoscopi*. Antologia de literatura. 7è, 8è d'EGB.

Adaptacions: *El flautista d'Hamelin*. Barcelona, *El petit Polzet*.

Col·laboracions: Guix, Cuadernos de Pedagogía, Perspectiva Escolar, Infància, Aula, Avui.

A.3- Corrent literaria amb que s'identifica.

S'identifica amb la corrent del realisme perquè descriu les coses tal com les veu o les sent, no hi ha elements fantàstics, i perquè els fets transcorren durant la guerra civil, un fet històric.

A.4- Estilística.

Predomina el mode de discurs de la narració. Apareix sovintment els diàlegs, Ex: *On se l'emporten? – va preguntar en Cintet*. Apareix com una autobiografia o memòria, per la forma de com està escrita. Descriu més a les persones que els llocs, apareix sovint però no de forma pesada, són descripcions espontànies i curtes, que és fan per fer-se a la idea de com era la persona o el lloc del que és parla. L'autor utilitza diferents tipus de tàctiques, entre elles la subjectivitat, la qual expressa en tot el relat. El que pensa, el que somnia; durant la major part del relat se'n mostra optimista, com és normal per un jove. Quan els fets són tràgics ja no és optimista, està trist i la seva visió dels fets, és més bé pessimista.

És realista ja que descriu les coses tal com les veu o les sent, no hi ha elements fantàstics.

És afectiva perquè els seus sentiments és mostren a tota l'obra, des de el que pensa dels seus amics, al sentir una conversa, el que somnia...

La novel·la té parts en què la ironia està molt present, moltes converses entre els joves, i també entre els adults.

- **Aproximació a l'obra escollida.**

B.1– Importància i significació que se li dona a l'obra. Per què?

La història narra la vida de Joan, la seva família i els amics (i del poble en general) a l'inici de la guerra civil.

No se li dona molta importància i significació a la història ja que no és original perquè narra una vida (no és fantàstica), però troba l'originalitat i la diversió amb les converses dels nois, els pensaments infantils del protagonista, degut això Jaume Cela aconsegueix crear uns personatges molt realistes. Les descripcions d'aquests mateixos no són gens feixugues com acostuman a ser en les novel·les morals d'aquest tipus. El títol d'aquesta novel·la el trobem a l'últim capítol del llibre, SILENCI AL COR, quan el protagonista comenta després de la mort de la seva germana *tot estava ple d'un gran silenci, als carrers del poble, a sa casa, a l'escola....i als cors*. Fen això aconsegueix una emotivitat extraordinària.

- **Resum de l'obra proposada.**

Joan és un noi de dotze anys, que viu a un poble petit on es coneixen tots. Viu a l'època on comença la guerra civil, encara que al seu poble no es note massa, però és una realitat.

Viu feliç amb la família, i els amics, jugant per tot arreu i passant-ho bé sense fer res (és estiu).

Pel que es comença a notar la guerra és per l'arribada d'uns policies que s'emporten a mossèn Miquel, torna, però té que fugir per estar a un lloc segur.

Joan passa el temps amb els amics, parlant del que es parla a casa sobre la guerra, i amb Jordi (el seu millor amic), dels seus ideals; en una ocasió es sent deprimat, perquè a Jordi li agrada una xicona, i ell es sent desplaçat.

Un dia van a perseguir granotes i troben un home mort, les coses a la guerra empitjoren i l'oncle de Joan vol anar al front per lluitar.

Les notícies arriben constantment al bar del poble, les converses a casa també l'ajuden a comprendre coses. També l'ajuda molt el seu oncle Bernat, pel que sent un gran apressi, i amb el que parla de tot el que l'inquieta, aquest li ensenya abans de partir que se'n va al front per lluitar pels seus ideals, i així és fa història (la història gran, la que s'escriu als llibres), i que ell ha de quedar-se per que continui la història petita, la del dia a dia que es viu al poble, a les cases...

Bernat se'n va al front, la vida al poble segueix igual, Joan i Jordi visiten molt el seu mestre que els introdueix al món de l'arqueologia. Tornen a l'escola, i la guerra segueix, però el poble sembla estar al marge llevat d'uns quants homes que han marxat i de rebre notícies.

Però succeeix que Maria, la germana de Joan, se'n va a un poble veí a passar un parell de setmanes a casa d'una amiga, els seus pares li donen permís, i ella va més que res per estar amb el de can Mercadal.

Però una bomba cau a Granollers (el poble veí), i acaba amb la vida de Maria i l'amiga.

Tothom es sent trist, impotent, (com deu passar a qualsevol guerra) perquè la història de les seves vides ha acabat malament, la història gran ha acabat amb la petita, i això no tenia perquè haver passat mai.

D- Anàlisi d'elements estructurals.

D.1- Descripció de l'ambient i l'època.

L'obra se situa en el poble d'en Joan i transcurreix durant uns fets històrics, la guerra civil. L'entorn es familiar. L'ambient es més aviat trist i doloros, ja que transcurreix durant la guerra i la postguerra. L'època es en el temps de l'inici de la guerra civil, on no hi havia estabilitat política.

D.2- Punt de vista narratiu i justificació.

El punt de vista narratiu és lineal a la major part del relat, però es dispersa de vegades perquè anticipa breument anècdotes que després desenvolupa. El narrador és en primera persona, intern i és el protagonista de la història. La narració predomina en aquest tipus de discurs. Ex : *Més endavant vaig saber que l'inici oficial de la guerra civil havia estat el divuit de juliol.* El diàleg apareix sovintment com podem observar, Ex: *Ja ho heu sentit. A Palau – va respondre en Jordi.*

D.3- Anàlisi psicològic dels personatges principals.

Protagonista : Joan, el que narra l'acció. És un noi de 12 anys, que va madurant amb les coses que li passen, un nen normal i corrent, divertit, insegur...

Antagonista: els que han desenvolupat la guerra, ja que no té cap personatge en contra en tota la història.

D.4– Anàlisi psicològic dels personatges secundaris.

Jordi: És el seu millor amic, amb qui passa la major part del temps en que és troba fora de casa, tenen el somni comú de ser arqueòlegs de majors i trobar una piràmide a l'antic Egipte. Es duen molt bé al llarg de tota la història, sols es distancien un poc quan a Jordi li agrada una noia, perquè a Joan li entren cels.

Bernat: És l'oncle de Joan, el germà menut de la seva mare, Joan l'estima molt, i ell li correspon, viu a sa casa i és l'únic que li conta coses que la seva mare pensa que no ha de saber. L'ajuda a entendre moltes coses i l'ensenya altres tantes. Se'n va al front quasi al final de la història.

La mare: Un personatge estereotipat, és la típica mare bona, que pensa que el seu fill sempre serà un noieta, que el vol molt, i que només està a casa fent feina .

Els amics: Cintet, Potatendra, Julià, Piula, Jordi i Joan són la colla d'amics, que deu ser com totes les colles d'amics, s'ho passen bé junts, parlen de coses series que els preocupen i de vegades de marranaes, juguen...

La majoria de vegades en que els amics estan junts fan riure perquè les seves aventures, històries o simplement comentaris solen ser graciosos.

El senyor Ramon: és el mestre de l'escola d'en Joan, viu sol i a l'estiu crida bastant a Joan i Jordi perquè li faigin companyia, estima als nens, es preocupa per ells, els hi regala coses...

Maria: la germana gran de Joan, a la qual estima molt. Està enamorada del noi de can Mercadal, i ell li correspon. Es porten com tenen que portar-se els germans, es conten prou coses però no apareix molt al relat.

Mor a Granollers per culpa de la guerra.

Els personatges són dinàmics perquè evolucionen al llarg de la història, els joves van fent-se grans, encara que només són un parell d'anys els pensaments canvien.

D.5– Típus d'acció, Típus de temps narratiu.

Acció interior: Les cases del poble, tan casa d'en Joan, com casa Jordi o del mestre Ramon. Però les coses no succeeixen sovint a espais interiors, tan sols les converses que es porten a casa entre els membres de la família o quan Joan està malalt...

Acció exterior: El riu, els carrers del poble, l'escola...La major part de la narració succeeix per aquests indrets, dona la impressió de tenir més llibertat, i com que el protagonista és un nen ha de tenir llibertat i jugar per on vulgui.

Temps extern:

És aquesta època, l'any 1999 s'imprimeix el llibre. Però la història succeeix abans de que jo hagi nascut, a l'època de la guerra civil.

Temps intern:

L'època de la novel·la són els temps de l'inici de la guerra civil, on no hi havia estabilitat política i els republicans lluitaven contra els defensors de Franco.

El ritme narratiu és bastant ràpid, passen moltes coses però no desordenadament, tot té un sentit i es narra tal com passa, cronològicament i simultàniament.

D.6– Durada (Període de temps que abarca la història).

La novel·la abarca els temps de l'inici de la guerra civil, on no hi havia estabilitat política i els republicans lluitaven contra els defensors de Franco (1936), la qual es narra cronològicament. La novel·la tracta de l'abans i el després de la guerra civil, la major part de l'acció transcorreix al poble de Joan.

E.- Valoració personal de l'obra escollida. T'ha agradat? Per què?

Per ser sincer, no havia pensat en llegir-me aquest llibre, però com el que volia llegir estava agotat he optat per aquest Silenci al cor. Doncs resulta que el llibre m'ha agradat, perquè m'ha fet riure bastant i també m'ha fet sentir-me trist quan les coses anaven malament. El llibre m'ha conduït a tots els racons on la història pren forma, he imaginat tots els moments que es presenten, tan bons com dolents, m'he imaginat les persones i m'ha fet reflexionar sobre la vida i la sort que he tingut de no conèixer la guerra de prop. També he tingut informació del que passava a la guerra civil, aprenent coses que no sabia mentres que em divertia.

Fotografia: Guerra Civil espanyola.

Jaume Cela

Fotografia: Guerra Civil espanyola.

Fotografia: Guerra Civil espanyola.

Fotografia: Guerra Civil espanyola.